

Sygn. akt III Cz 910/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Prezes SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Ewa Buczek - Fidyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 sierpnia 2015 r.

sprawy z wniosku W. H. (H.)

przy udziale J. M.

o zezwolenie na dokonanie czynności przekraczającej zwykły zarząd

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 20 kwietnia 2015 r., sygn. akt III RNs 392/15

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSR(del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 20 kwietnia 2015r. Przewodniczący Sądu Rejonowego w Zabrze zarządził zwrot wniosku W. H. o zezwolenie na dokonanie czynności przekraczającej zwykły zarząd w imieniu całkowicie ubezwłasnowolnionej J. M., gdyż wnioskodawca, w określonym terminie, nie usunął jego braków formalnych.

Zażalenie na to zarządzenie złożył wnioskodawca, podnosząc, że nie otrzymał pisma wskazanego w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 130 § 1 i § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Przewodniczący wzywa stronę do uzupełnienia braków formalnych, które uniemożliwiają nadanie wnioskowi prawidłowego biegu, w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu wniosku.

Jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia, skuteczność doręczenia wezwania o usunięcia braków formalnych miała swoją podstawę w art. 139 k.p.c.

Zgodnie z art. 139 § 1 k.p.c., w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej

gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Doręczenie to, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., jest stosowane również w postępowaniu nieprocesowym.

Zgodnie z § 6 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 1350 z późniejszymi zmianami) przewidziane w art. 139 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego zawiadomienie dla adresata o pozostawieniu przesyłki sporządza doręczający, wskazując w nim placówkę pocztową operatora lub urząd gminy, z którego przesyłkę należy odebrać w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia; zawiadomienie pozostawia w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. Po pozostawieniu zawiadomienia o możliwości odbioru przesyłki we właściwej placówce pocztowej operatora lub właściwym urzędzie gminy doręczający: dokonuje adnotacji o niedoręczeniu przesyłki na formularzu potwierdzenia odbioru oraz adnotacji "awizowano dnia" na stronie adresowej niedoręczonej przesyłki i składa swój podpis oraz oddaje przesyłkę niezwłocznie do właściwej placówki pocztowej operatora lub właściwego urzędu gminy. Placówka pocztowa operatora lub urząd gminy potwierdza przyjęcie od doręczającego awizowanej przesyłki przez umieszczenie na przesyłce odcisku datownika i podpisu przyjmującego pracownika. Awizowaną przesyłkę przechowuje się w placówce pocztowej operatora lub urzędzie gminy przez siedem kolejnych dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, o którym mowa w § 6. (§ 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) Jeżeli osoba uprawniona nie zgłosi się po odbiór przesyłki złożonej w placówce pocztowej operatora w tym terminie, placówka pocztowa operatora sporządza, według wzoru, powtórne zawiadomienie o możliwości jej odbioru w terminie kolejnych siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia, które doręczający niezwłocznie pozostawia w drzwiach adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. (§ 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) Przesyłkę niepodjętą placówka pocztowa operatora opatruje na stronie adresowej adnotacją "nie podjęto w terminie" oraz odciskiem datownika i wraz z formularzem potwierdzenia odbioru odsyła sądowi wysyłającemu niezwłocznie po upływie ostatniego dnia do odbioru przesyłki. (§ 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości).

Na podstawie przywołanych regulacji prawnej, dokonywane jest tzw. doręczenie zastępcze (per aviso) opierające się na domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do rąk adresata.

Pomimo, iż z punktu widzenia wnioskodawcy narażonego na negatywne skutki prawne tego domniemania, przyjęte domniemanie może budzić wątpliwości natury konstytucyjnej, należy w tym miejscu wskazać, że w żaden sposób nie prowadzi ono do naruszenia konstytucyjnie gwarantowanego prawa do sądu z art. 45 Konstytucji RP, co stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia z dnia 15 października 2002r. (SK 6/02). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę skutki prawne, jego skuteczność jest uzależniona od rygorystycznego dochowania wszystkich wymagań dla tego sposobu doręczenia. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2004r., III CK 226/02, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2008r., IV CZ 51/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005r., IV CZ 216/04).

W niniejszym postępowaniu powyższe rygory zostały dochowane. Przesyłka była podwójnie awizowana, w odstępie kolejnych 7 dni tj.: 27 marca 2015r. i 4 kwietnia 2015r. Wobec nieodebrania przesyłki, pomimo powtórnego awizo, z upływem wskazanego powyżej terminu (tj. 11 kwietnia 2015r.) należało zastosować fikcję prawną doręczenia. Doręczenie to nastąpiło 11 kwietnia 2015r. i od tego terminu rozpoczął swój bieg siedmiodniowy termin do usunięcia braków formalnych i fiskalnych wniosku. Wobec nieusunięcia tych braków w wyznaczonym terminie, (tj. do 18 kwietnia 2015r.), wniosek zasadnie podlegał zwrotowi.

Zuwagi na powyższe, należało orzec jak w sentencji postanowienia z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Henryk Brzyzkiewicz SSO Andrzej Dyrda